İŞÇİNİN SESİ

İŞÇİNİN SESİ KÜTÜPHANESİ
IŞÇININ SESI LIBRARY

İŞÇİYİZ BİZ, ELLERİMİZ HÜNERLİ, AKLIMIZ YARATICIDIR

Sayı: 21
5 ARALIK 1974

Feris işçileri söke söke haklarını aldı

8 gün süren grev sonunda ceketlere 15p, yeleklere 5p, haftalıklara £4-£6 arası zam alındı.

●

Yılda 25 gün ücretli tâtil hakkı sağlandı

25 Kasım Pazartesi sabahı Londra'da başlayan ve tam sekiz gün süren Feris Konfeksiyon Fabrikası grevi işçilerin zaferiyle sona erdi. 2 Aralık Pazartesi günü patron Hüseyin Kasım işçilerin isteklerine boyun eğmek zorunda kaldı. Yapılan anlaşma sonunda 3 Aralık Salı günü işbaşı yapıldı.

FERİS İŞÇİLERİ GREVİN İLK GÜNÜ FABRİKA ÖNÜNDE GREV GÖZCÜLÜĞÜNDE

GREV NASIL BAŞLADI?

Greve gidilmeden önce işverene iletilen ücret artışı isteklerini işveren toptan reddetti. Hiçbir şekilde bu istekleri kabul edemeyeceğini söyledi. Bunun üzerine hepsi İngiltere Terziler ve Elbise İşçileri Sendikası'na kayıtlı bulunan işçiler, İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği aracılığıyla sendikaya başvurdular. İlericiler Birliği ile birlikte yapılan toplantılardan sonra 25 Kasım'da greve gidilmesi kararlaştırıldı. Pankartlar hazırlandı. Grev stratejisi çizildi.

Pazartesi sabahı saat 8.30 da bütün işçiler fabrika kapısında hazırdılar. Ellerinde pankartlarla 35 kadar işçi fabrika kapısını ablukaya aldılar. Sabah işyerine gelen patron kapıdaki işçileri görünce neye uğradığını şaşırdı.

GREV SÜRÜYOR

İlk gün neye uğradığını şaşıran işveren, bu ilk şaşkınlığı geçince, "grev nasıl olsa bir iki günden fazla süremez, dağılıp giderler" umuduyla direnmeye başladı. İlk gün böyle geçti.

İkinci gün sendika ile görüşmeyi kabul eden işveren, bu görüşmede bütün istekleri geri çevirdi. Bundan sonraki dört gün grevci işçiler için çetin günlerdi. İşveren grevi kırmak için her yola başvurdu Grev yerine fedailer getirerek, grevcilere gözdağı vermek istedi. Fabrika kapısında kavga çıkarmak ve polisin greve müdahalesini sağlamak için çeşitli tahrikler yaptı. Grevi kırmak için dışardan işçi getirmeye çalıştı. Fakat bütün bunlar olduğu gibi geri tepti. İşçilerden hakettikleri dersi alan fedailer bir daha görünmediler.

(Arkası 4. sayfada)

YURTTA POLİTİK BUNALIM SÜRÜYOR

Millet Meclisi, Sadi Irmak hükümeti(:)ne 17'ye karşı 358'le güvensizlik gösterdi. Güvenoyu verenler sadece faşist Milliyetçi Hareket Partisi'nin 3 milletvekili Alpaslan Türkeş, Mustafa Kemal Erkovan, Ali Fuat Eyüboğlu ile Feyzioğlu'nun gerici Cumhuriyetçi Güven Partisi'nden 11 milletvekili, 1 MSP'li, 2 de bağımsız oldu.

CHP Erzincan Senatörü Niyazi Ünsal, Sadi Irmak hükümeti için bu "muhtırasız bir 12 Mart'tır" dedi. Niyazi Ünsal, Irmak'ın, " Nihat Erim'in engin tecrübesinden yararlandım" sözlerini şiddetle eleştirdi. "Irmak'ın engin tecrübeli devlet adamı, 12 Mart'ta Tür-

(Arkası 4. sayfada)

Grev dalgası yurdu sarıyor

Devlet Güvenlik Mahkemeleri'ne, panzer tanklarına, polis coplarına ve Sıkı Yönetim yasaklarına rağmen memlekette işçi sınıfımızın her türlü sömürü ve baskıya karşı direnişi genişliyor, güçleniyor.

(Arkası 4. sayfada)

İşveren-sarı sendikacı ortaklığına karşı

Wimpylerde işçiler greve hazırlanıyor

Londra'daki Wimpy ve lokanta işçileri, patron Ali Salih'in yeni oyunlarına karşı kararlı mücadelelerini sürdürüyorlar. İşçilerimiz bu arada zaman zaman bazı sarı sendikacıların ters tavırlarına, ayakbağı olmalarına karşı da mücadele etmek zorunda kalıyorlar.

17 Kasım Pazar günü Sendika Bölge yöneticisi Jack Lucas ile işçi temsilcilerinin yaptığı toplantı sert ve tartışmalı geçti. Jack Lucas, London Eating Houses'da çalışan işçilerin sendika aidatlarının düzgün ödenmediğini ileri sürdü. Bu durumdaki işçilerin sendika üyesi sayılamayacağını iddia etti. İşçi temsilcileri bu iddiaya karşı çıktılar. Bir yıl önce, işverene aidatların şirket tarafından kesilmesini kabul ettirdiklerini belirttiler. Sendikanın bu anlaşmayı işleme koymamasından kendilerinin sorumlu olmadığını söylediler. Ayrıca 28 Kasım Perşembe gününe kadar, sendika aidatları ve ücretler konusunda isteklerini yerine getirmezse, greve çıkacaklarını ifade ettiler.

İşçi temsilcilerinin bu kararlı tutumu karşısında gerileyen Jack Lucas, 19 Kasım Salı işverenle bu konuda bir görüşme isteyeceğini söyledi.

(Arkası 4. sayfada)

İTÖF 12. Kongresinden daha güçlü olarak çıktı

(Haberi 4. sayfada)

Dünyamız güzel. Memleketimiz şirin. Nimetleri saymakla bitmez. Hayat taptaze, canlı, cıvıl cıvıl. Dünya halkları, Türkiye insanı, genç - yaşlı, hep barıştan yana. Mutluluğu özlüyorlar.

Ama hâlâ açlık var dünyada ve memlekette. Sefalet var. Adaletsizlik var. "Yarın ne olacak?" kuşkusu,kaygısı var.

Niye bütün bunlar?

Kimdir, nedir bütün bu açlığın,sefaletin, savaşın, her türlü sömürü ve adaletsizliğin sebebi, sorumlusu?

Kimdir, nedir bu düşman?

Bir tek sözle: EMPERYALİZMdir.

Emperyalizmdir ekmeğimize, aşımıza göz koyan. Emperyalizmdir bu yılan, bu çıyan.

İyi tanıyalım, iyi bilelim bu düşmanı. Ki bir an önce kökünü kazımamız daha kolay olsun, daha az acılı, daha az ağrılı olsun.

Emperyalizm savaş demektir

Dev tekelci şirketler, onların hükümetleri kâr için, sömürge ve pazarlar, ham maddeler için, dünyayı paylaşmak için hep insanları birbirine kırdırdılar. Savaşlar çıkardılar. Bu savaşlarda milyonlarca insan hayatını kaybetti, sakat kaldı.

Birinci Dünya Savaşı (1914-1918)

10 milyon ölü
20 milyon sakat
338 milyar dolar değerinde mal ve eşya yerle bir oldu.

Emperyalizmin kâr ve iktidar hırsı bir dünya savaşıyla bitmedi. Faşist İtalya, Habeşistan'ı işgal etti. Nazi Almanyası, Avusturya'ya el koydu.Franko faşizmi,İspanya Cumhuriyetini kanla boğdu.Emperyalizmin en gerici unsurlarının açık diktatörlüğü demek olan faşizm, 1941'de dünyanın ilk sosyalist devleti Sovyetler Birliği'ne saldırdı.

İkinci Dünya Savaşı (1939-1945)

54 milyon ölü
90 milyon yaralı
28 milyon sakat
4 bin milyar dolar değerinde mal ve eşya yerle bir oldu.

Bu savaşta

375.000	İngiliz
400.000	İtalyan
405.000	Amerikalı
650.000	Fransız
1.000.000	Çinli
1.706.000	Yugoslav
2.000.000	Japon
6.000.000	Polonyalı
6.000.000	Alman
20.000.000	Sovyet yurttaşı hayatını kaybetti.

Savaş kârları

Emperyalizm, insanlık için ölüm kan ve harabe oldu. Dev şirketler, silâh fabrikaları ise kasalarını milyarlarla doldurdular.

İkinci Dünya Savaşı'nda, Amerikan şirketleri 123 milyar dolar, Alman tekelleri 70 milyar mark kâr yaptılar.

1945'den sonra 97 yerde savaş çıktı

İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana, dünya nüfusunun yarıdan fazlasının yaşadığı 61 ülkede emperyalizm savaşlar çıkardı. Bu savaşların 29'una İngiltere, 12'sine Fransa, 4'üne Portekiz, 3'üne İsrail doğrudan doğruya katıldı. Asya'da 47, Afrika'da 27, Amerika kıt'asında 23 yerel savaş ve askerî harekât oldu.

Avrupa'da ise savaşın önlenmesinin ana nedeni, sosyalist ülkelerin ekonomik ve askerî gücüdür. Ne var ki, bu kıt'ada savaşı göze alamayan emperyalistler, her türlü politik, ideolojik ve askerî kışkırtmalardan geri durmadılar.

Ve emperyalizm, her fırsatta savaşı körüklemek için elinden geleni ardına koymadı, koymuyor. Sömürü alanı daraldıkça, gerilediki… saldırganlığı da artıyor.

İnsanlığın savaş ve

AMERİKAN EMPERYALİZMİNİN VİETNAM'DAKİ VAHŞETİ

İŞÇİ GÖZÜYLE

Yılmaz Akın

Birleşmiş Milletler

Dünya hızla değişiyor. Eskinin yerini yeni, kötünün yerini iyi, haksızın yerini haklı alıyor. Başımızdaki her felâketin sorumlusu emperyalizm gerilemek zorunda. Geriliyor da. Dünyada barış, demokrasi ve sosyalizmden yana olan güçler, her olaya ağırlıklarını koyuyorlar.

Alalım Birleşmiş Milletler'i. 1945 yılında 51 devletle kurulan, kimi emperyalist, çoğu da emperyalistlerin etkisi altında olan bu kuruluş, o zamandan bu yana değişti, değişiyor. 1945'den sonra dünya sosyalist sisteminin kurulması, yeni yeni ülkelerin bağımsızlıklarına kavuşması, sömürgeciliğin son kalıntılarının da çözülmesiyle Birleşmiş Milletler genişledi, büyüdü. Bugün 135 civarında devletin temsilcisi var Birleşmiş Milletler'de.

Sosyalist sistemin kararlı barış taarruzu, gelişmekte olan ülkelerin, demokratik kamuoyunun mücadelesi sonucu dünyada güçler dengesi değişiyor. 1950'lerde birçok devletin Kore'ye asker gönderip, insanları birbirine kırdırdığı günler epey gerilerde kaldı. Soğuk savaşın yerini giderek uluslararası gerginliğin yumuşaması (detant) alıyor.

Dünya koşullarındaki değişmeler, işçi sınıfımızın, emekçi halkımızın verdiği uzun mücadeleler sonucu, Türkiye hükûmetleri de ister istemez bu gelişmelere ayak uydurmak zorunda kalıyor. 1950'lerde Kore saldırısına katılan, Cezayir'in bağımsızlığına karşı oy kullanan Türkiye, bugün Siyonist saldırganların, Arap topraklarından, Filistin topraklarından çekilmesini öngören Birleşmiş Milletler kararını destekliyor. Filistin Kurtuluş Örgütü'nün, Filistin halkının tek temsilcisi olduğunu kabule mecbur kalıyor.

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda ilk kez devletler dışında bir örgüt temsilcisinin, Yasir Arafat'ın konuşması, Filistin Kurtuluş Örgütü'ne "müşahit" statüsünün tanınması, bu kuruluşun tarihinde bir dönüm noktasıdır.

Ayrıca Kıbrıs'ın bağımsızlığı, egemenliği, toprak bütünlüğü, bütün yabancı asker ve personelin geri çekilmesi, mültecilerin yerlerine, yurtlarına geri dönmesi konusundaki Birleşmiş Milletler kararı da oybirliğiyle alındı. Türkiye hükûmeti de bu karara altına imza koydu.

Ne var ki emperyalist ülkeler Birleşmiş Milletler'de de çeşitli manevralar çevirmekten geri durmuyorlar. Son olarak, ırkçı, faşist Güney Afrika rejiminin Birleşmiş Milletler'den atılması, Güvenlik Konseyi'nde Amerika, İngiltere, Fransa gibi emperyalist devletlerin vetosuyla durduruldu. Bir zamanlar Birleşmiş Milletler'i baş tacı eden emperyalistler, şimdi çıkan kararları karalamaya, gözden düşürmeye kalkışıyorlar. Birleşmiş Milletler karar alır, ama uygulayamaz, etkisi lâfta kalır, diyorlar.

Birleşmiş Milletler kararlarının yürürlüğe konulması, etkinliğinin sağlanması yolundaki mücadele, barış, demokrasi ve toplumsal ilerleme mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır.

Amerika'nın Vietnam'daki barbarlikları

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra, insanlığın tanık olduğu en geniş çapta yığınsal cinayetler, kıyım Amerika Birleşik Devletleri tarafından Vietnam halkına karşı işlendi

Emperyalist yılanın başı Amerika, Vietnam'da 11 yıl, cinayet ve gaddarlığın her türlüsüne başvurdu.Güney-Doğu Asya'daki bu küçük ülkenin bağımsızlık ve sosyalizm yolundaki mücadelesini boğmak için buraya 2,5 milyon asker yolladı. 6 yıl süren ikinci Dünya Savaşı'nda atılan bombalardan üçbuçuk defa daha fazla bomba ve zehirli gaz Vietnam'a yağdırıldı. Güney Vietnam'da sivil halktan 1 milyon 350 bin kişi öldü ve yaralandı. 6 milyon Güney Vietnamlı evsiz - barksız kaldı.

Ne var ki, yiğit Vietnam halkı boyun eğmedi.Başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist ülkelerin,diğer barışsever ülkelerin de desteği ile Amerikan emperyalizmini yendi, bağımsızlık ve özgürlüğünü korudu.

Bu savaşlarda 56 bin Amerikan askeri öldü. Barıştan yana olan Amerikalılar, Vietnam'da savaşmaya yanaşmadı. Kimi askerlik belgelerini yaktı, Vietnam'a gitmedi; bir kısmı da Vietnam halkının safında dövüştü.

Vietnam savaşı ve em

[illegible] sında Amerika'daki dev silâ… atmak, bu barbarlığın neden…

Silâh şirketi	1964 yıl…
General Motors	5 milyar
Ford	4 milyar
General Electric	3 milyar
Boeing	1 milyar
United Aircraft	1 milyar
General Dynamics	1 milyar
Dow Chemicals	640 mily

Geçmişte de savaşlar oldu… İnsanlar hayatını kaybetti… Ama eski savaşlar, 20'nci yü…

AMERİKA, İLK ATOM BOMBASINI 1945 YILINDA JAPONYA'NIN HİROŞİMA ŞEHRİNE ATTI. 100 BİNDEN FAZLA İNSAN ÖLDÜ.

...baş düşmanı Emperyalizm
...silâhlanma demektir

...ryalist tekellerin kârları

...ldığı 1964-1968 yılları ara-
...ketlerinin kârlarına bir göz
...nlamaya yeter.

...ra	1968 yılı kârı (dolar olarak)
... milyon	22 milyar 760 milyon
... milyon	14 milyar 80 milyon
... milyon	8 milyar 380 milyon
... milyon	3 milyar 270 milyon
... milyon	2 milyar 410 milyon
... milyon	2 milyar 660 milyon
	1 milyar 650 milyon

yıldaki emperyalist savaşlarla kıyas kabul etmez. Emperyalist savaşların yanında pek bodur kalır.

17'nci yüzyılda savaşlarda 3 milyon, 18'nci yüzyılda 5 milyon 200 bin, 19'ncu yüzyılda 5 milyon 500 bin insan öldü. 20'nci yüzyılda, emperyalizm döneminde ise, sadece 70 yılda 65 milyon insan savaşlarda hayatını verdi.

NATO'ya bağlanan Türkiye

NATO ülkeleri, bugüne dek savaş ve silâhlanmaya 1.721 milyar dolar harcadılar.

Türkiye, 1952 yılında gerici Bayar ve Menderes hükûmetleri zamanında NATO'ya kıskıvrak bağlandı. Memleket toprakları, emperyalizmin kâr ve çıkarlarını koruyan bu saldırgan savaş aygıtına peşkeş çekildi. 35 milyon metrekare toprağımızı tam 101 tane atom başlıklı Amerikan ve NATO üssü işgal etti.

Yirmi yılı aşkın bir süredir, değişik işbirlikçi hükûmetler, halkımızın 300 milyar liradan fazla parasını NATO'ya çarçur ettirdiler. Küçük bir kıvılcım sonucu çıkabilecek bir atom savaşında, en az 6 milyon insanımızı ölümle yüzyüze bıraktılar.

Gayri sâfi millî hâsılası tüm NATO ülkelerinin binde altısı olan Türkiye, toplam NATO askerlerinin binde 82'sini besliyor.

Hâlâ 4 bin köyümüzde okul yokken, 13 bin köy okulu tek dersaneliyken, halkın yüzde 45'i, kadınlarımızın yüzde 65'i okuma yazma bile bilmezken, sözde millî savunma harcamaları her yıl eğitim ve sağlık bütçelerinin toplamından fazla olagelmiştir.

Dahası, son Kıbrıs "çıkarma"ları 12 milyar liraya maloldu ve ordu Kıbrıs'da kaldıkça, halkın belini büken bu askeri harcamaların daha kaça patlayacağını kestirmek güç değil.

1 Kasım tarihli Financial Times gazetesinin Ankara'dan verdiği habere göre, Türkiye, Amerikan lisansıyla İtalya'da yapılan F - 104 savaş uçaklarından 18 tane ısmarladı. Ayrıca Amerika'dan 40 tane daha Fantom uçağı alınacak. Bu uçakların tanesi 84 milyon lira.

Emperyalizm tepeden tırnağa silâhlanma demektir

Bugün Amerika, İngiltere, Fransa, Federal Almanya, Japonya gibi emperyalist ülkelerde 50 milyon kişi doğrudan ya da dolaylı olarak askerî amaçlı işlerde çalışıyor. Bu ülkelerde bütün bilim adamları ve mühendislerin bir çeyreği askerî alanlarda görevli. Askerî "araştırma"lara 25 milyar dolar harcanırken, tıbbî araştırma için ayrılan para 4 milyar doları bulmuyor bile.

Bu savaş ve yıkım araçlarının tehlikesini zihinlerde canlandırabilmek için bir tek rakam vermek yeter: Bugün dünyada insan başına düşen patlayıcı madde ve bomba miktarı 15 ile 30 ton arasındadır.

Baş emperyalist Amerika Birleşik Devletleri, iki Dünya savaşında askerî amaçlarla 281,4 milyar dolar harcadı. Amerika'nın son beş yıldaki askeri harcamaları ise 400 milyar dolar.

Amerikan askerî bütçesi, 1972'de 76 milyar 400 milyon, 1973'de 81 milyar 100 milyon, 1974'de de 87 milyar 700 milyon dolara çıkarıldı. Bu bütçe 198 yıllık Amerika Birleşik Devletleri tarihindeki en kabarık bütçedir.

Bir savaş aracı kaça patlıyor?

Silâhın cinsi	II. Dünya Savaşı sırasındaki fiyatı (dolar olarak)	Bugünkü fiyatı
1 uçak gemisi	55 mill.	545 mill.
1 destroyer	8.7 mill.	200 mill.
1 denizaltı	4.7 mill.	200 mill.
1 bomba uçağı	218,000	35 mill.
1 savaş uçağı	54,000	15 mill.
1 tüfek	31	150

Amerikan ordusunun bir çeyreği, 561 bin kişi, ülke dışındadır. 1920'lerde üç yabancı ülkede Amerikan askeri vardı. Bu sayı İkinci Dünya Savaşı'nda 39'a yükseldi. Bugün 64 ülkede Amerikan askeri bulunuyor.

Bir tek Vietnam'lıyı öldürmek için 50 bin dolar harcayan Amerikan devleti, kendi ülkesindeki yaşlı vatandaşlara, emeklilere 53 dolar aylığı çok görüyor. Amerika'da 6 milyondan fazla insan işsiz. 26 milyon Amerikalı sefalet içinde yaşıyor.

Ve yine Amerika'da hâlâ 50 bin doktora ihtiyaç varken, bir pilotun "eğitim"ine 500 bin dolar gidiyor.

Niye bütün bunlar?

Emperyalizmin bütün amacı, halkların barış, demokrasi ve sosyalizm mücadelesini boğmaktır. Bütün bu savaşlar, bu tepeden tırnağa silâhlanma, başta sosyalist ülkeler olmak üzere, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi veren halklara, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı ve demokrasi hareketine yöneltilmiştir.

Emperyalizm savaş Halklar ise barış istiyor

Emperyalizmin savaş kundakçılığına karşı, halklar barış için mücadele ediyor.

Bütün sosyalist ülkeler, Birleşmiş Milletler'e üye devletlerin ezici çoğunluğu tüm dünyada barışın sağlanması için yılmadan uğraşıyor.

Sovyetler Birliği, yıllardır NATO'nun, Varşova Paktı'nın kaldırılmasını, Akdeniz'den 6. Filo'nun, tüm yabancı savaş gemilerinin çekilmesini istiyor. NATO ve Amerika buna yanaşmıyor. Sovyetler Birliği bu yolda ilk adım olarak Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi üyesi beş büyük devletin askerî harcamalarında yüzde 10 indirim yapılmasını, bu miktarın gelişmekte olan ülkelere verilmesini öneriyor.

Amerika yıllardır bu olumlu önerileri reddetti.

Ama dünyada güçler dengesi değişiyor. Emperyalizmin bunalımı gittikçe derinleşiyor. Barış mücadelesi, bütün dünyada yığınları her geçen gün biraz daha kavrıyor, sarıyor.

ZAFER, BARIŞTAN YANA OLANLARINDIR!

EMPERYALİZMİN VAHŞETİ VE ÇOCUKLAR

Grev zaferi kutlandı

Feris Dikim ve Elbise işçileri ile İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği 8 gün süren grevi kutladılar. 5 Aralık Perşembe akşamı St. Peter's Hall, Frobisher Road'da yapılan toplantıya diğer fabrikalardan da işçiler katıldı. Grevin ve kazanılan başarının anlamı üzerinde konuşmalar yapıldı. Londra'da bir işçi lokali açılması gereği üzerinde duruldu. Grev Dayanışma Fonu'na toplanan paralar, toplantıda işçi temsilcisine verildi. Toplantı birlikte söylenen türkü ve marşlarla sona erdi.

İTÖF Kongresi

İngiltere Türk Öğrenci Federasyonu'nun (İTÖF) 12. Genel Kurul toplantısı 1 Aralık Pazar günü Londra'da Co-op Hall'de yapıldı. İngiltere'de öğrenim yapan 1500 civarında Türkiyeli öğrenciyi temsil eden İTÖF'ün yıllık Genel Kurul toplantısına 16 öğrenci derneğinden 87 delege ve 150'nin üzerinde dinleyici katıldı.

Kongrede İngiltere'deki 650 bin öğrenciyi temsil eden İngiliz Ulusal Öğrenci Birliği (NUS), Kıbrıs Türk Demokrasi Derneği, Kıbrıs Türk Öğrenci Federasyonu ve Güzel Sanatlar Derneği'nin yolladakları başarı mesajları okundu.

Ayrıca grevde olan Feris işçilerinden Cemal Yılmaz ve London Eating Houses İşçi Temsilcileri Komitesi Başkanı Şener Bakay'ın yaptıkları konuşmalar işçi-öğrenci dayanışmasının somut örnekleri oldu. Alkışlarla karşılandı. Öğrenciler, Feris işçileri grev sandığına bağışta bulundular.

İTÖF Yönetim Kurulu'nun bir yıllık çalışmasını özetleyen raporda, öğrencilerin konut, burs, okul ücretleri ve staj sorunlarına geniş yer verildi. Bu konuda İTÖF'ün İngiliz Ulusal Öğrenci Birliği ve Yabancı Öğrenciler Ko-ordinasyon Komitesi'yle birlikte yaptığı çalışmalar anlatıldı.

İstisnasız bütün konuşmacılar ülke sorunlarını açık yüreklilikle tartıştılar. Türkiye'deki faşist komando baskınlarına, faşizan gelişmelere karşı bütün öğrencilerin, bütün yurtsever ve demokratik güçlerin birliği, işçi sınıfımız etrafında, tek cephede kenetlenmesi gerektiğini belirttiler. Faşizan kıpırdanmaların görüldüğü yerde ezilmesini, kışkırtmalara kapılınmaması gerektiğini dile getirdiler. Avrupa'daki öğrenci federasyonlarının bir konfederasyon çatısı altında birleşmesinin uzun zamandır çözüm bekleyen güncel bir sorun olduğunu belirttiler.

Öğrencilerin bir hizmet yarışı şeklinde geçen Kongre'de eski Yönetim Kurulu'nun önerdiği adaylar seçildi. Daha sonra oybirliğiyle Uluslararası Öğrenci Birliği'ne üye olunması, Kıbrıs, Şili ve Filistin halklarıyla dayanışma ve diğer konularda okunan karar tasarıları oybirliğiyle kabul edildi.

Öğleyin saat 1'de başlayan Kongre, geceyarısı saat 1'de çok olgun bir hava içinde sona erdi.

ÇAĞRI

İngiltere'deki işçilerimizin, sosyalist ve ilericilerin örgütü İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği'nin (İTİB) yıllık Genel Kurul toplantısı 15 Aralık Pazar günü Londra'da yapılacak.

Bütün işçilerimize, sosyalistlere ve ilericilere duyurulur.

Yer: Friends International Centre,
Torrington Place,
Londra, W.C.1

En yakın metro istasyonu
Goodge Street ya da Warren Street

Başlama saati: 1.00

SÖKE SÖKE ALDILAR

(Başı 1. sayfada)

İşverenin her türlü oyununa karşı işçiler yiğitçe direndiler. Grev mücadelesi bir okul oldu. İlericiler Birliği ile grevci işçiler, patronun bütün bölme çabalarına rağmen birbirlerine daha sıkı kenetlendiler. İşçiler asıl düşmanın kim, gerçek dostların kimler olduğunu daha iyi gördüler. Birlikte işçi şarkıları, marşlar öğrenildi. Hep bir ağızdan mücadele türküleri söylendi.

Grev süresince her akşam İlericiler Birliği'nde toplanan işçiler, günün değerlendirmesini yaptılar. Ertesi gün izlenecek mücadele yolu üzerine tartışmalar yapıldı, kararlar alındı.

DİĞER İŞÇİLER DESTEKLİYOR

Grevin birkaç hafta uzaması olasılığı düşünülerek, büyük bir dayanışma hareketi geliştirme yolunda adımlar atıldı. Wimpy işçileri ve diğer fabrikalarda çalışan konfeksiyon işçileri arasında grev sandığına bağış toplandı. Bir gecede 150 pound toplanması bu dayanışmanın gücünü gösterdi.

Wimpy işçileri ve diğer iş yerlerinden konfeksiyon işçileri grev yerine gelerek desteklerini belirttiler. Londra'daki bütün konfeksiyon fabrikalarını dolaşan ekipler bildiriler dağıttılar. Bütün işçiler greve yardım için görev başına çağrıldılar. Yakındaki fabrikalardan İngiliz işçileri de fabrika önüne gelerek grevcilere başarılar diledi. Feris grevi etrafında şimdiye kadar görülmemiş bir birlik ve dayanışma oluştu. Bütün iş yerleri günlerce çalkalandı durdu. Londra'da bir hafta boyunca işçilerimizin olduğu bütün fabrikalarda, kahvelerde her yerde konuşulan konu Feris greviydi.

Grev etrafında oluşan bu güçlü dayanışma hareketi diğer işverenleri korkuttu. Bir yandan Feris patronuna işçilerin isteklerini vermemesi için destek veren patronlar öte yandan grevin bütün işyerlerine yayılacağı kaygısıyla ücretlere zam yaptılar. Böylece grevin, patronları ne denli korkuttuğu iyice ortaya çıktı.

Grev dalgasının yayılacağından korkan işverenler kendi aralarında birleşme yolları aramaya başladılar. Bunun için toplantılar düzenlediler. Fakat hiçbir güç işçilerin direnişini kıramadı.

Bir hafta süren yiğitçe direniş sonunda işveren dize geldi. 2 Aralık Pazartesi günü, İşçi Temsilcileri ve sendika temsilcisinden oluşan Komite ile işveren arasında yapılan görüşmeler tam dört saat sürdü. Sonunda işveren işçilerin isteklerini kabul etmek zorunda kaldı. İşçiler haftada £6 gibi önemli ücret artışları elde ettiler. Yılda 25 gün ücretli tâtil hakkını patron tanımak zorunda kaldı.

Feris işçileri böylece büyük bir zafer kazandılar. Bu mücadele İngiliz basınında yer aldı. Morning Star, Hackney Gazette, Vema gibi gazeteler greve geniş yer verdiler.

Feris grevi İngiltere'de konfeksiyon dalında çalışan işçilerimizin en şanlı direnişi oldu. Bu direniş İngiltere'de işçilerimizin ilerideki mücadelelerine ışık tutacaktır.

Wimpy işçileri

(Başı 1. sayfada)

Salı günü işverenin danışmanı Mr. Harris, sendika aidatlarının şirket tarafından kesilebileceğini, yalnız bunun için Ali Salih'e danışacağını belirtti.

Patron ve danışmanının oyalamaları karşısında, 27 Kasım Çarşamba günü İşçi Temsilcileri Komitesi bir toplantı yaptı. Bu konuda işverene bir hafta mühlet tanıdı. Grev silâhını iyi kullanmasını bilen İşçi Temsilcileri Komitesi ve işçiler, işverenle hemen bir görüşme istediler. 3 Aralık Salı günü, İşçi Temsilcileri Komitesi, işverenle görüşmek için gittiği zaman, sendikacı Jack Lucas görüşmeyi yaptıklarını, aidatların şirket merkezinden 3 Ocaktan itibaren kesileceği konusunda bir anlaşma imzaladıklarını söyledi.

İşçi Temsilcileri Komitesi, "bizden habersiz görüşme yapılması yanlıştır" dediler. Jack Lucas, ters bir tavırla "benim başka işlerim var, gidin ne işiniz varsa kendiniz görün" karşılığını verdi.

İşverenin isteklerden sadece sendika aidatlarının şirket merkezinden kesilmesini kabul etmesi üzerine, işçi temsilcileri ücretler konusunu görüşmeye gittiler. İşveren, görüşmeyi yapacağını, ama sendikacılardan bir öneri gelmediğini söyledi. Komite üyelerinin cevabı şu oldu: "Şimdiye kadar iyi niyetimizi hep kötüye kullandın. Görüşmeyi biz işçi temsilcileri ile yapacaksın. Yoksa greve çıkarız."

Ertesi gün sendika binasına giden İşçi Temsilcileri Görüşme Komitesi, sendikacıdan görüşmeyi o gün ayarlamasını istedi. Uzun süren sert tartışmalardan sonra işverene mektup yazıldı. Ama görüşme günü yine belirtilmedi. Sendika Bölge temsilcisi Jack Lucas'ın bu ters tavrı karşısında, Komite üyeleri patrona telefon ettiler. "Sabrımız kalmadı. Ya bugün görüşürsün ya da yarın greve çıkarız" dediler.

İşçilerin ve işçi temsilcilerinin bu kararlı tavrı karşısında patron görüşmeyi kabul etmek zorunda kaldı. 12 Aralık Perşembe günü cevabını vereceğini söyledi. İşverenin bu gerilemesi, işçilerin birliği ve gecesini gündüzüne katarak çalışan İşçi Temsilcileri Komitesi sâyesinde oldu.

Öte yandan Wimpy ve lokanta işçilerinin kayıtlı olduğu Ulaşım ve Genel İşçiler Sendikası (TGWU) Uluslararası Şube'de çalışan sendikacı Arthur Dean'in işinden alınıp işçilerin hiç sevmediği sarı sendikacı John Stevens'ın yeniden bu göreve getirilmesi, işçilerimiz arasında tepki uyandırdı. Wimpy işçileri ve diğer Uluslararası Şube üyeleri Arthur Dean'in yeniden Şube'ye alınması için, Sendika Genel Yönetim Kurulu binası önünde 6 Aralık Cuma günü sabah saat 10'da bir gösteri yapacaklar.

GREV DALGASI

(Başı 1. sayfada)

İstanbul'da 600 işçinin çalıştığı Elektrometal grevi, 200 işçinin çalıştığı Anadolu Döküm Fabrikası'ndaki grevler 7. ayını doldurdu. 115 işçinin Ömür Lokantası'nda yürüttüğü grev 12 Temmuzdan beri sürüyor. Çağlavet Lâstik Fabrikası işçileri 9 Ekim'den bu yana grevdeler.

Topkapı Çiftehavuzlar'da Epengle kumaş fabrikasında çalışan 170 işçi sarı sendikacıların başta olduğu Teksif'den ayrılıp Tüm Dokuma-İş sendikasına girdiler. Ancak toplu sözleşme yetkisi Teksif'e verilince, işçiler referandum istediler ve bir günlük direniş yaptılar.

Kâğıthane Barankoy'da hastalık nedeniyle işe gelemeyen baş işçi temsilcisi işten atılınca 330 işçi üç günlük direnişe geçtiler. Maden-İş Sendikası ile işveren arasında yapılan görüşme sonunda, patron işçi temsilcisini işe almak zorunda kaldı.

Avcılar İnsa Naylon Sanayii Fabrikası'nda Teksif'den ayrılıp Kimya-İş'e geçen 9 işçinin işten atılmaları üzerine grev başladı. Ancak bu iş kolunun Kimya-İş'e giremeyeceği yolunda dâva açılınca, işçiler Sentika-İş Sendikası'nı kurup topluca üye oldular. İşverenin yeni kurulan sendikayı tanıması üzerine grev sona erdi.

YURTTA BUNALIM

(Başı 1. sayfada)

kiye aydınlarının belini kıran kahramandır. Onun engin tecrübesinde aydın düşmanlığı kitap düşmanlığı vardır. Türkiye'yi karanlıklara gömen balyoz harekâtı vardır. Onun şu anda yüce Senato çatısı altında bulunması, ulus adına, demokrasi adına talihsizliktir. Sayın Irmak onun bu tecrübelerinden mi yararlanacak? Bu Anayasa lükstür, Türk halkına çoktur diyen hukuk anlayışından mı yararlanacaktır?" dedi.

Kıbrıs'da ordu "tam teyakkuz"a geçirildi. Halkın gözleri dışa çevrilip, faşizm tepeden bindirilmek isteniyor. Harp masrafları, Millî Savunma bütçesi görülmemiş bir hızla yüzde 54 oranında arttırıldı.

Öte yandan Amerika'ya bağımlılık daha da artıyor. Amerikalı senatör Robert Anderson, Temmuz-Eylül ayları arasında Türkiye'ye 40,5 milyon dolar "askeri yardım" yapıldığını, 1973 yılının aynı döneminde bu miktarın 27,3 milyon dolar olduğunu söyledi.

Bir yandan da Sıkı Yönetim Mahkemesi savcıları idam üstüne idam fetvaları veriyor.

Son onbeş günde savcılar 16 idam cezası istediler. Doğu Devrimci Kültür Ocakları İstanbul Şube Başkanı Hikmet Bozcalı 20 yıl ağır hapse mahkûm edildi.

Geçtiğimiz haftalarda faşist komandolar İstanbul, Erzurum, Ege Üniversiteleri'nde Silvan'da, Topkapı Atatürk Yurdu'nda öğrencilerin üzerine saldırdılar. Çok sayıda öğrenci yaralandı.

İŞÇİNİN SESİ . . . . 15 Günlük İşçi Gazetesi
SAHİBİ . . . . İNGİLTERE TÜRKİYELİ İLERİCİLER BİRLİĞİ
. . . . (Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu'na bağlıdır)
YAZIŞMA ADRESİ . . . . 56 Mansfield Rd., ILFORD, ESSEX, ENGLAND
MASRAFI 10p. . . . . Yıllık Abone: 4£ (sterlin). (Almanya için 40 DM)